

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA A. 167. 12

Somogyi népzölcészet 2.

KÖLDÜSENEKEL
KÖDIS - NÖTAK

3 OLDAL

Kódisnóták

Füstölög a kémány,
Talán itthol vannak?
Eriggy be Ilonam
Maj valamit annak!
Mit adtak?

Egy kis lisztöt!
Tögyed el Ilona,
Jó lősz vacsorára,
Lősz a gyerekeknek
Jó kis pogácsába.

Nyitva van az ajtó,
Talán itthon vannak?
Ereggy be te asszon,
Maj valamit annak!
Mit attak?

Szalannát!
Tögyed el Ilona,
Jó lősz vacsorára,
Szegény fáradt töstöm-
nek táplálására!

Nem füstöl a kémény,
Talán itthon vannak?
Mönj csak be Ilona,
Maj valami annak!
Mit attak?

Pénzt!
Tögyed el Ilona,
Jó lőssz pálinkára,
Szegény beteg lölköm
Vidámitására!

Adjatok, adjatok,
Amit Isten adott,
Megverhet az Isten,
Ti is megvakultok.

Áldja meg az Isten
A pap szakácsnéját,
Lábaközül adott
Meleg alamizsnát.

Isten veled falum,
Kimögyek belőlle,
Az Isten áldása
Maradjon tevéled.

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Isten veled falum,
Kimögyek belőlle,
Az Isten áldása
Maradjon tevéled.

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Ma itt vagyok,hol leszek holnap,
Bizonytalan nékem minden nap,
Már elér az öregség,
Az utolsó gyerekség,
Nincs már többé gyönyörűség.

-
Gyi Szürke,gyi Sárga!
Másik ház elejbe,
Itt sincsenek itthun,
^endernyünyi vannak,
Mit adának a szegénynek?

Ezt a nagybátyám mondta,aki 1860-ba született...5 gyerek-
korában hallotta a mult században koldusoktól.És azt is
hozzáfűzte,hogy édesapám azt mondta:Ej,de jó mondja,
adjatok neki egy hatpst!

Siófok,Ángyán József,1922.

-
Máriagyúd felé vezet egy gyalogút,
Arra bandikol egy világtalan koldús.
Adjatok,adjatok,amit Isten adott,
Mett hogyha nem attod,ti is megvakultok.

Tab/Bedegkér/,Kiss János,1907.

Kéregető/kódis/-csufoló
Beteg a néném,
Feldült a kémény,
Nincsen néki gyámolója,
Möghalt szegény.

Én vig nem vagyok,
Szomorú vagyok,
Uri korte,o ma more,
O,őaj,dade re!
/Somogyudvarhely, ? Lajosné,1908./

Kéregető/kódis/-csúfoló

Beteg a néném,
Feldült a kémény,
Nincsen néki gyámolója,
Möghalt a szegény.

Én vig nem vagyok,
Szomorú vagyok,
Uri kerto, o ma more,
Ó, jaj, dade re!

Somogyudvarhely,

Lajosné, 1908.